

“ ‘Ev işi yapan baba mı olur?’ derler diye utandığım günlere şimdi gülüyorum... ”



Zahir mutfakta bulaşık yıkarken kızı ile şakalaşiyor. Mardin, 2026 – TKV – Şerif ARSLAN

Zahir için değişim bir anda değil, küçük farkındalıklarla başladı. Suriye’de yarım kalan hayatını geride bırakıp Türkiye’de ailesiyle yeni bir düzen kurmaya çalışırken, uzun süre evin ve çocukların sorumluluğunun büyük kısmının eşinin omuzlarında olduğunu fark etmemişti. Tarlada çalışıyor, eve geldiğinde ise yorgunluğunu dinlenerek atıyordu. Çocuklarıyla geçirdiği zaman sınırlıydı; onların gelişimine nasıl katkı sağlayabileceğini ise hiç düşünmemişti.



Zahir, eşi ve kızı ile akşam yemeği yapıyor. Mardin, 2026 – TKV – Şerif ARSLAN

Sosyal ve Davranış Değişikliği (SBC) oturumlarına katılmasıyla birlikte Zahir, çocukların erken yaşta öğrenme süreçlerinin yalnızca okulda değil, evde ve günlük yaşamın içinde şekillendiğini fark etti. Özellikle ebeveynlerle kurulan etkileşimin, çocukların gelişiminde ne kadar belirleyici olduğunu öğrendi.

Sepet etkinliğinde evdeki sorumlulukların neredeyse tamamının eşine ait olduğunu görmek onun için bir dönüm noktasıydı. Ama bu farkındalık, onu sadece ev işlerine katılmaya değil, çocuklarıyla birlikte öğrenmeye de yönlendirdi.

Bir zamanlar “Ev işi yapan baba mı olur?” derler diye utandığını hatırlıyor. Bugün ise mutfağa girdiğinde yalnız olmadığını söylüyor. Çünkü artık çocukları da onun yanında.

Yemek yaparken sebzeleri birlikte yıkıyorlar, masayı birlikte hazırlıyorlar, bazen hamur yoğuruyorlar. Bu beraber geçirilen zamanlarda çocuklar Zahir'e okulda öğrendikleri Türkçe-yi öğretmeye çalışıyor. Zahir de çocuklarının derslerine yardımcı oluyor. Bu küçük anlar, Zahir için artık sadece ev işi değil; çocuklarıyla kurduğu güçlü bir bağ, çocuklarının ve kendi gelişimine yaptığı bir katkı.

Çocukları bu süreçte hem eğleniyor hem de öğreniyor hem de öğretiyor. Aynı zamanda küçük görevler üstlenirken el-göz koordinasyonları geliyor, ince motor becerileri güçleniyor ve problem çözme becerileri artıyor. Aynı zamanda sorumluluk almayı, iş birliği yapmayı ve kendilerini ifade etmeyi de öğreniyorlar.



Zahir, eşi ve kızı ile yemek yapıyor, yemek detayı. Mardin, 2026 – TKV – Şerif ARSLAN

Zahir, özellikle kızlarıyla geçirdiği bu anların onların özgüvenini artırdığını fark ediyor. Artık çocukları onunla daha fazla konuşuyor, daha çok soru soruyor ve birlikte geçirdikleri zamanı sabırsızlıkla bekliyorlar.

Bu değişim sadece Zahir'i değil, tüm aileyi dönüştürüyor. Ev artık yalnızca bir yaşam alanı değil; birlikte öğrenilen, keşfedilen ve güçlenilen bir yer haline geliyor.



Zahir ve ailesi evin önünde, aile fotoğrafı için gülümsüyor. Mardin, 2026 – TKV – Şerif ARSLAN

Zahir için ebeveynlik artık sadece sorumluluk almak değil; çocuklarının gelişimini her gün desteklemek, onlarla birlikte öğrenmek ve onların hayatındaki en önemli rehberlerden biri olmak anlamına geliyor.

Bu dönüşüm, Sosyal ve Davranış Değişikliği (SBC) programının sahadaki etkisinin somut bir örneğidir.